

Miljøstyrelsen
J.nr. 2020 – 65467

Indsendt via høringsportal som vedlagt fil

Telefon 3324 4266
info@skovforeningen.dk
www.skovforeningen.dk

25. maj 2022

Vedr.: Høringssvar til udkast til Natura 2000-plan 2022-27

Dansk Skovforening takker for muligheden for at komme med bemærkninger til høring af udkast til Natura 2000-planer for perioden 2022-2027.

Dansk Skovforening mener overordnet, at det skal gøres mere tydeligt over for de private skovejere, som kan blive berørt af de nye planer i regi af Natura 2000, at de fortsat har mulighed for at drive skovdrift på rimelige og konkurrencemæssige vilkår, så længe det ikke påvirker udpegningsgrundlaget negativt.

Derudover savner Dansk Skovforening stadig bedre sammenhæng mellem den danske stats opfyldelse af naturdirektivernes forpligtigelser og krav, som afspejles i Natura 2000-planerne, og de tilskudsordninger og andre værktøjer til opfyldelse af direktivernes målsætninger. Vi mener ikke, at tilskudsordningerne står mål med eller tilstrækkeligt understøtter planernes målsætninger og indsatsplaner.

Tydelig kommunikation

Det er første gang, at planprocessen gentages for skovene, og vi savner derfor, at hele planprocessen frem til og med handleplanerne tydeligt beskrives på hjemmesiden.

Dansk Skovforening er gennem høringsperioden blevet kontaktet af en række berørte skovejere, der har haft svært ved at gennemskue planernes konsekvenser og muligheder i deres område.

De enkelte planer indeholder en del generel og overordnet tekst og information, der gør det vanskeligt at gennemskue for skovejerne hvilke målsætninger og indsatser, der præcist er i deres skovområde. Det er vores oplevelse, at lodsejerne overvældes af de forholdsvise lange planer og tilhørende SMV'er (Strategiske Miljøvurderinger) og basisanalyser. Det er ligeledes uklart for mange lodsejere, hvad forskellen på Natura 2000-planer og handleplaner er, og hvordan tidslinjen og processen forløber. Vi opfordrer derfor til at tydeliggøre dette både på hjemmesiden og i de fremtidige planer og processer.

Sammenhæng mellem målsætninger, indsatsprogram og tilskudsordninger

Danmark er ifølge naturdirektiverne forpligtiget til at iværksætte de nødvendige foranstaltninger for enten at sikre eller genoprette en gunstig bevaringsstatus for en række naturtyper, arter og fugle, som er omfattet af direktiverne. I Danmark er det politisk besluttet, at indsatsen på private arealer skal ske gennem frivillige aftaler og mod betaling. Dette gøres primært ved at give lodsejerne mulighed for at søge en række tilskudsordninger, der er målrettet den indsats, som er besluttet.

EU-kommissionen har i sin vejledning for Natura 2000-arealer i skov gjort det klart, at produktion i skoven fortsat vil være muligt så længe, at det ikke påvirker skovnaturtypen negativt. Det har vi i Danmark hidtil håndteret i Natura 2000-områderne ved, ud over muligheden for tilskud til urørt skov, også at give tilskud til en ekstensiv skovdrift, så skovene i Natura 2000-områderne også fortsat kan levere træ til den grønne omstilling.

I den nye planperiode er der i de *konkrete målsætninger for skovene* for hvert område fastlagt et konkret mål for hvor mange hektar af skovnaturtyperne, der skal fastholdes for, at områderne bidrager til gunstig bevaringsstatus på biogeografisk niveau. Ligesom det er målsætningen for de skovbevoksede naturtyper, at andelen af store træer og dødt ved skal være stabil eller stigende, samt at skovnaturtyper sikres en skovnaturtypebevarende drift og pleje. Overordnet er det beskrevet, at der i områderne skal være mulighed for en forvaltning, der giver plads til større variation i naturen og om muligt mere naturlige forhold for forskellige arter.

Under indsatsprogrammet er der i de *generelle retningslinjer* beskrevet, at der hvor det vurderes nødvendigt af hensyn til bevarelse af skovnaturtyper på udpegningsgrundlag, skal skovnaturtyperne sikres en skovnaturtypebevarende drift og pleje også til gavn for tilknyttede arter og flere steder. Der skal ligeledes arbejdes på at opnå størst mulig naturmæssig robusthed og sammenhæng i områdets natur ved at sikre større driftsenheder af skovnaturtyper, mens der i *områdespecifikke retningslinjer* kun nævnes urørt skov (permanent ophør af drift m.v.) som en mulighed af hensyn til naturtyper og tilknyttede arter.

Det er svært at gennemskue betydningen af henholdsvis de generelle og områdespecifikke retningslinjer for indsætterne, og hvordan det skal afspejles i de efterfølgende handleplaner for områderne.

Som udgangspunkt giver opdelingen i de generelle og områdespecifikke retningslinjer et indtryk af, at vægten i det enkelte område skal lægges på de områdespecifikke retningslinjer, hvilket primært vil sige en indsats rettet mod urørt skov. Det efterlader et indtryk hos lodsejerne af et meget snævert fokus på ét virkemiddel (urørt skov).

Vi har ikke set det endelige indhold af de tilskudsordninger for skovene, som skal danne grundlag for implementeringen af planerne på private arealer. I landbrugsaftalen og CAP-strategiplanen kan man dog se, at der er afsat begrænsede midler af til betalingsordninger til skoven og ordningen for særlig ekstensiv skovdrift er ikke beskrevet i detaljer. Der er ligeledes ikke lagt op til nye ordninger, der i tilstrækkeligt omfang tilgodeser virkemidler til at opfylde målsætningerne. Vi skal derfor opfordre til, at ordningerne tilpasses så de giver en reel mulighed for at bidrage til opfyldelsen af de endelige målsætninger i planerne, og også omfatter de generelle retningslinjer for indsatsen.

Samtidig gør den snævre skelnen mellem skov og lysåbne naturtyper det svært at se, hvordan der kan skabes en større og bedre dynamik. Særligt for de lodsejere, der både har skov- og lysåbne arealer er der behov for tilskudsordninger, der sikrer en helhedsorienteret forvaltning af området. Det vil være til gavn for mange arter, der ofte udgør udpegningsgrundlaget for områderne.

Der er behov for tilpasning af tilskudsordningerne på private arealer, så det bliver muligt at indgå aftaler på arealer, der kan bidrage til opfyldelse af målsætningerne om at skabe sammenhængende natur og en forvaltning, der baseres på naturens egen dynamik.

Lodsejerinddragelse, dialogfasen

Miljøstyrelsen afholdt regionale møder med særligt berørte lodsejere, foreninger mv. i efteråret 2020 – dvs. imellem udarbejdelsen af basisanalyserne og Natura 2000-planerne. Dansk Skovforening mener, at man med fordel kan rykke dialogfasen til efter udgivelsen af planerne, dvs. imellem Natura 2000-planerne og handleplanerne. Det kan eventuelt være i forlængelse med høringen af Natura 2000-planerne. Natura 2000-planerne indeholder en del generel information og tekst, og overordnede indsatser og målsætninger. Med en dialogfase efter Natura 2000-planerne vil der være bedre mulighed for konkretisere målsætninger og indsatser for de kommende handleplaner for de enkelte områder.

Særligt for planer med én eller få private lodsejere, vil det sikre, at planerne har en praktisk betydning, fremfor at det blot får karakter af en skrivebordsøvelse for at opfylde et planlægningskrav.

Med venlig hilsen

Tanja Blindbæk Olsen og Anne Sig Rosvall